

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Talpa Vladimir și
Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Talpa Vladimir și
Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” împotriva Carolinei Panuș,
Scripnic Pavel, Oroșan Sergiu, Mititiuc Roman, Societatea cu Răspundere
Limitată „Business Consulting Grup” privind încasarea prejudiciului material,
penalității, obligarea eliberării spațiilor și cheltuielilor de judecată, acțiunea
reconvențională înaintată de către Scripnic Pavel împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” și Societatea cu Răspundere „Sveticom
Service” privind nulitatea contractului de locațiune, încasarea prejudiciului moral,
încasarea cheltuielilor de judecată, acțiunea reconvențională înaintată de
Societatea cu Răspundere Limitată „Business Consulting Grup” împotriva
Societății cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” privind încasarea datoriei și
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, prin care a
fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex”,
casată hotărîrea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2015 în
partea încasării dobînzii de întîrziere din contul Societății cu Răspundere Limitată
„Iulivad-Lex” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Business
Consulting Grup” în mărime de 153 127, 79 lei, fiind emisă o nouă hotărîre în
această parte de respingere a acestei cerinți, în rest hotărîrea primei instanțe s-a
menținut,

c o n s t a t ă :

La data de 11.07.2013 reclamantul SRL „Iulivad-Lex” s-a adresat cu cerere
de chemare în judecată către Panuș Carolina, Scripnic Pavel, Oroșan Sergiu,
Mititiuc Roman, SRL „Business Consulting Grup” privind încasare prejudiciului
material, penalității, obligarea eliberării spațiilor.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, potrivit Deciziei Curții Supreme de Justiție
din 03 iunie 2010 s-a casat decizia Curții de Apel Economice din 10.02.2010
privind excluderea lui Vladimir Talpa din asociații SRL „Iulivad- Lex” și
eliberarea acestuia din funcția de administrator, cu remiterea cauzei spre
rejudecare în apel, la Curtea de Apel Economică. Vladimir Talpa, adresându-se
către Camera Înregistrării de Stat pentru a efectua modificările în Registrul de Stat

al persoanelor juridice și a aduce SRL „Iulivad-Lex” la starea juridică de pînă la emiterea deciziei Curții de Apel Economice anulate, a primit refuz, deoarece a fost întocmit contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 2089 din 06.05.2010. Proprietarii SRL „Iulivad-Lex” au devenit Oroșan Sergiu și Mititiuc Roman, necătînd la faptul că Curtea Supremă de Justiție în 24 februarie 2010 a emis încheierea privind asigurarea acțiunii, prin care s-a interzis înstrăinarea societății și proprietății SC „Iulivad-Lex” SRL și anume a imobilului situat pe str. Dîmo 28/1.

Prin tranzacția din 15 mai 2010 încheiată între Scripnic Pavel (vînzător) Oroșan Sergiu și Mititiuc Roman (cumpărători) au fost înstrăinate 100% din acțiunile SRL „Iulivad-Lex” cu patrimoniul care-i aparține.

S-a indicat că, 50% din patrimoniul SRL „Iulivad-Lex”, Scripnic Pavel i-a înstrăinat lui Mititiuc Roman la suma de 120.000 Euro. Celelalte 50% ale patrimoniului SRL „Iulivad-Lex”, care aparțineau SRL „Iulivad-Lex” în ziua încheierii contractului, au fost înstrăinate de Oroșan Sergiu, reprezentînd SRL ca administrator, persoanei fizice Oroșan Sergiu, fără a fi achitata valoarea tranzacției de 120.000 Euro. Astfel, a indicat că în contul SRL „Iulivad-Lex” pînă în prezent nu sunt depuse sumele tranzacției respective.

Totodată, a menționat reclamantul că contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 2089 din 06 mai 2010, autentificat de către Notarul Public Panuș Carolina a fost încheiat ilegal.

Reclamantul a indicat că, la încheierea actelor menționate a avut încălcarea procedurii încheierii acestui contract și anume - înstrăinarea SRL „Iulivad-Lex” cînd asociații ei sunt în litigiu; înstrăinarea SRL „Iulivad-Lex” în condițiile în care s-a încălcat prevederile legale; înstrăinarea SRL „Iulivac- Lex” cînd reprezentantul nu are dreptul, în măsura în care nu îi este permis în mod expres, să încheie acte juridice în numele reprezentatului cu sine însumi, nici în nume propriu, nici în calitate de reprezentant al unui terț; înstrăinarea SRL „Iulivad-Lex” în condițiile în care Curtea Supremă de Justiție la 24 februarie 2010 a emis încheierea privind asigurarea acțiunii, prin care a fost interzisă înstrăinarea societății și anume a imobilului din str. Dîmo 28/1.

Remarcă reclamantul că la capitolul II, pt. 2.2 a fost prezentată Decizia privind înregistrarea modificărilor din 26.02.2010, înregistrată de Camera Înregistrării de Stat din care rezultă excluderea asociatului Vladimir Talpa din componența asociaților, includerea SRL „Iulivad- Lex” SRL în componența asociaților, ceea ce dă dovadă că în societate există un litigiu.

A mai menționat reclamantul că la capitolul IV, pt. 4.1, Vînzătorul, adică Scripnic Pavel și SRL „Iulivad-Lex” în persoana administratorului Oroșan Sergiu, declară că la data încheierii acestui contract partea socială menționată în pt. 2.1, n-a fost anterior înstrăinată, nu există persoane terțe care ar putea la ea pretinde, nu este sechestrată, gajată și nu formează obiectul unui litigiu, deși sus-menționații aveau cunoștință de cauză despre litigiul existent.

Indică, că la capitolul IV, pt. 4.2, Cumpărătorul, adică Oroșan Sergiu și Mititiuc Roman, declară că cunoaște situația juridică și economică a SRL „Iulivad-Lex” și sînt de acord să fie asociatul acestei societăți comerciale.

Astfel, reclamantul consideră că, toate declarațiile date de Oroșan Sergiu și Mititiuc Roman, că nu aveau cunoștință de cele întîmplute sunt false și sunt date cu un singur scop de a duce în eroare instanța de judecată, organul de anchetă și Procuratura.

Menționează reclamantul că semnăturile participanților la încheierea contractului: „Vânzător” - Scripnic Pavel, Oroșan Sergiu și „Cumpărător” - Mititiuc Roman, Oroșan Sergiu. Astfel, Oroșan Sergiu a participat la aceasta tranzacție ca „Vânzător” și „Cumpărător”, ceea ce în opinia sa, contravine legislației în vigoare.

Mai invocă reclamantul că conform hotărârii Judecătorei Economice de Circumscripție din 10.08.2010 au fost declarate nule : contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale din 06 mai 2010 nr. 2089; hotărârile adoptate prin procesele-verbale a adunărilor extraordinare a asociațiilor SRL „Iulivad-Lex” din 17.02.2010, din 03.05.2010; deciziile Camerei înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor din 26.02.2010 și 07.05.2010 cu radierea lor din actele de constituire ale SRL „Iulivad-Lex”.

Prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 01.07.2013 a fost menținută hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție din 10.08.2010.

Reclamantul a mai indicat că, la 18 noiembrie 2010 a fost încheiat contractul de intenție privind arenda spațiilor comerciale între SRL „Iulivad-Lex” și SRL „Sveticom-Service”, prin care spațiul din str. Dîmo 28/1 se dă în arendă cu valoarea contractuală de 2 768 Euro.

După efectuarea modificărilor la Camera înregistrării de stat, a fost încheiat contractul nr. 1 de arendă a spațiilor comerciale din 16 februarie 2011, prin care a fost dat în arendă spațiul din str. Dîmo 28/1, proprietatea SRL „Iulivad-Lex” pe un termen de 3 ani din 16 februarie 2011 - 16 februarie 2014, cu posibilitatea prelungirii de comun acord, valoarea contractuală fiind de 2.768 Euro.

Prin urmare, reclamantul a specificat că venitul ratat pentru perioada 16 februarie 2011 - 16 octombrie 2013, adică 32 luni, constituie: 2.768 Euro * 32 luni = 88.576 Euro.

De asemenea, conform contractului nr. 1 de arendă a spațiilor comerciale din 01 aprilie 2011 încheiat între SRL „Iulivad-Lex” și SRL „Business Consulting Group”, pentru închirierea a 270,1 m.p. al spațiului din str. Dîmo 28/1, SRL „Business Consulting Grup” s-a obligat să achite lunar 1.100 (una mie una sută) Euro, însă până în prezent nu au fost efectuate plățile respective, necătând că s-a adresat verbal, cât și prin notificările din 07.03.2013 și 14.05.2013.

Specifică reclamantul că conform facturii seria PB nr. 0439726 emisă de SC „Iulivad-Lex” SRL în 14 mai 2013, datoriile SRL „Business Consulting Grup” față de SRL „Iulivad-Lex” pentru arenda spațiilor comerciale din str. Dîmo 28/1 este de 300 262 lei.

Conform pct. 4.2.2 al acestui contract în caz de neachitare în termen a plăților contractuale SC „Business Consulting Group” SRL se obligă să achite penalități de întârziere zilnice în valoare de 0.01%.

La data de 08.11.2013, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care SRL „Iulivad-Lex” a solicitat: încasarea de la Scripnic Pavel, Oroșan Sergiu, Mititiuc Roman și Panus Carolina în mod solidar a despăgubirii cu titlu de prejudiciu material în valoare de 94112 Euro; încasarea de la SC „Business Consulting Grup” SRL în folosul SC „Iulivad-Lex” SRL a chiriei neachitate conform contractului nr. 1 din 01.04.2011 în valoare de 300.262 lei; încasarea de la SC „Business Consulting Grup” SRL în folosul SC „Iulivad-Lex” SRL a penalităților de întârziere privind neachitarea chiriei conform contractului nr.1 din 01.04.2011 în valoare de 925,15 Euro; anularea contractului de arendă nr. 1 a

spațiilor comerciale din 01.04.2012; încasarea de la Scripnic Pavel, Oroșan Sergiu, Mititiuc Roman, Panuș Carolina și SC „Business Consulting Group” SRL în mod solidar a cheltuielilor de judecată.

La 21.11.2014 Vladimir Talpă, în interesul SC „Iulivad-Lex” SRL, a depus o cerere de concretizare a cerințelor, în care a solicitat încasarea de la Scripnic Pavel, Oroșan Sergiu, Mititiuc Roman și Panuș Carolina în folosul SC „Iulivad-Lex” SRL în mod solidar a despăgubirii cu titlu de prejudiciu material în valoare de 83 204 Euro; încasarea de la SC „Business Consulting Grup” SRL în folosul SC „Iulivad-Lex” SRL a chiriei neachitate conform contractului nr. 1 din 01.04.2011 în valoare de 594722 lei; încasarea de la SC „Business Consulting Grup” SRL în folosul SC „Iulivad-Lex” SRL a penalităților de întârziere privind neachitarea chiriei conform contractului nr. 1 din 01.04.2011 în valoare de 1675,65 Euro; obligarea eliberării spațiilor arendate, încasarea de la Scripnic Pavel, Oroșan Sergiu, Mititiuc Roman, Panuș Carolina și SC „Business Consulting Group” SRL în mod solidar a cheltuielilor de judecată.

La 05.05.2015, Vladimir Talpă în interesul SC „Iulivad-Lex” SRL, a depus cerere de concretizare a cerințelor, în care solicită: încasarea de la Scripnic Pavel, Oroșan Sergiu, Mititiuc Roman și Panuș Carolina în folosul SC „Iulivad-Lex” SRL în mod solidar a despăgubirii cu titlu de prejudiciu material în valoare de 83 204 euro; încasarea de la SC „Business Consulting Grup” SRL în folosul SC „Iulivad-Lex” SRL a chiriei neachitate conform contractului nr. 1 din 01.04.2011 în valoare de 594722 lei; încasarea de la SC „Business Consulting Grup” SRL în folosul SC „Iulivad-Lex” SRL a penalităților de întârziere privind neachitarea chiriei conform contractului nr.1 din 01.04.2011 în valoare de 1675,65 Euro; obligarea eliberării spațiilor arendate; încasarea de la Scripnic Pavel, Oroșan Sergiu, Mititiuc Roman, Panuș Carolina și SC „Business Consulting Group” SRL în mod solidar a cheltuielilor de judecată.

Scripnic Pavel s-a adresat cu cerere reconvențională către SRL „Iulivad-Lex” și SRL „Sveticom Service”, solicitând declararea nulității contractelor din 18.11.2010, încheiate între SRL „Iulivad-Lex” și SRL „Sveticom Service”, de intenții în încheierea contractului de locațiune și contractului din 16.02.2015, încheiat între SRL „Iulivad-Lex” și SRL „Sveticom Service”, de locațiune; încasarea de la SRL „Iulivad Lex” și SRL „Sveticom Service”, în mod solidar a tuturor cheltuielilor de judecată care se compun din taxa de stat și cheltuielile de judecare a pricinii; încasarea de la SRL „Iulivad-Lex” și SRL „Sveticom Service” în mod solidar prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 18.11.2010, între SRL „Iulivad-Lex” și SRL „Sveticom Service”, a fost încheiat contractul de intenție privind locațiunea spațiilor comerciale.

Invocă, că obiectul acestui contract este darea în folosință a spațiilor comerciale de pe str. Dimo, 28/1, mun. Chișinău, nr. cadastral 01.00.3.13.034 nivelul I cu suprafața de 270,1 m/2 (8 euro m/2), subsolul cu suprafața de 82,9 m/2 (3 euro m/2) și terasa de vară cu suprafața de 239 m/2 (1,5 m/2).

Menționează, că acest contract de intenții din partea SRL „Iulivad Lex” este semnat de către Talpă Vladimir, care nu deținea funcția de administrator la acel moment, conform datelor din istoricul organelor executive în cadrul SRL „Iulivad-Lex”.

Ulterior, la 16.02 2015, între părți a fost perfectat contractul de locațiune a

spațiilor comerciale încheiat între SRL „Iulivad-Lex” și SRL „Sveticorn Service”. Acest contract prevede că se transmite în locațiune imobilul de pe str. Dimo, 28/1, mun. Chișinău, nr. cadastral 01.00.3.13.034 nivelul I cu suprafața de 270,1 m/2 (8 euro m/2), subsolul cu suprafața de 82,9 m/2 (3 euro m/2) și terasa de vară cu suprafața de 239 m/2 (1,5 m/2), pe un termen de 3 ani.

Consideră că contractele indicate mai sus sînt lovite de nulitate relativă, deoarece valoarea acestor contracte depășește capitalul statutar al SRL „Iulivad-Lex” care este de 5 400 lei, urmînd a fi aprobat de adunarea generală a asociaților. Specifică, că conform pct. 6.1. sbpct. 7) din statutul SRL „Iulivad-Lex”, contractele care depășesc de 5 ori capitalul statutar urmează a fi aprobate de adunarea asociaților, ceea ce a fost omis de către SRL „Iulivad-Lex”, invocînd încălcarea prevederilor art. 226 din Codul civil.

SRL „Business Consulting Grup” a înaintat acțiune reconvențională către SRL „Iulivad-Lex”, solicitînd încasarea datoriei existente în mărime de 817595,41 lei, încasarea de la SRL „Iulivad-Lex” a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cerințelor s-a indicat că, Pavel Scripnic a încheiat cu SRL „Business Consulting Grup” contract de cesiune a creanțelor nr.8 din 18.03.2014.

Conform prevederilor contractului dat Pavel Scripnic în calitate de „cedent” a transmis, iar SRL „Business Consulting Grup” în calitate de «cesionar» a primit dreptul de a cere de la debitorul SRL „Iulivad-Lex” achitarea creanței în sumă de 664 467,62 lei, devenind astfel creditorul nou față de întreprinderea debitor SRL „Iulivad-Lex”.

Potrivit prevederilor contractului de cesiune a creanțelor Pavel Scripnic în perioada anilor 2005-2007 a acordat SRL „Iulivad-Lex” un împrumut în sumă totală de 664 467,62 lei, reieșind din documente contabile prezentate.

Mai menționează, că datoria se confirmă prin Actul de verificare contabilă, întocmit la situația din 24.11.2008, unde este aplicată ștampila debitorului și semnătura administratorului acestei întreprinderi, Talpă Vladimir. Mai mult ca atât, se invocă, că Pavel Scripnic în perioada anului 2010 a solicitat de la SRL „Iulivad-Lex” restituirea sumei împrumutate ce se confirmă prin pretențiile din 11.03.2010.

Între Pavel Scripnic și SRL „Iulivad-Lex” în data de 25.03.2010 a fost încheiat Acordul de soluționare a litigiului, conform căroră părțile contractului au stabilit că datoria va fi returnată până la data de 31.12.2013.

Mai specifică că la data 19.03.2014 în adresa pîrîtului a fost expediată reclamația, prin care reclamantul a acordat un termen suplimentar de 30 de zile calendaristice pîrîtului pentru achitarea tuturor plăților debitoare, fiind informat că în cazul neachitării datoriei restante SRL „Business Consulting Grup” va intenta un proces în instanța de judecată. Reclamația însă nu a fost examinată și nici executată de SRL „Iulivad-Lex” în așa mod reclamantul pretinde dobînda de întîrziere în mărime de 153 127,79 lei în temeiul art.619 Cod Civil RM.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2015 s-a admis parțial acțiunea SRL „Iulivad-Lex” către SRL „Business Consulting Grup” și s-a dispus încasarea din contul SRL „Business Consulting Grup” în folosul SRL „Iulivad Lex” suma de 544 978, 79 lei, cu titlu de plată a serviciilor de arendă a spațiilor comerciale, 20 187,64 lei penalitate, în total suma de 565 166,43 lei.

S-a respins acțiunea SRL „Iulivad-Lex” către Panuș Carolina, Scripnic Pavel, Oroșan Sergiu, Mititiuc Roman privind încasarea despăgubirii cu titlu de

prejudiciu, ca fiind nefondată.

S-a respins acțiunea SRL „Iulivad-Lex” către SRL „Business Consulting Grup” privind eliberarea spațiilor comerciale, ca fiind nefondată.

S-a respins cerința SRL „Iulivad -Lex” către SRL „Business Consulting Grup” privind încasarea penalităților de întârziere, ca fiind tardivă.

S-a admis parțial acțiunea reconvențională înaintată de către Scripnic Pavel către SRL „Iulivad- Lex” și SRL „Sveticom Service” privind nulitatea contractului de locațiune, încasarea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată și s-a declarat nul și fără efecte juridice contractul de intenții privind arenda spațiilor comerciale încheiat la 18.11.2010 între SRL „Iulivad -Lex” și SRL „Sveticom Service”.

S-a declarat nul și fără efecte juridice contractul de arendă a spațiilor comerciale încheiat la 16.02.2011 între SRL „Iulivad -Lex” și SRL „Sveticom Service”.

S-a respins acțiunea lui Scripnic Pavel către SRL „Iulivad -Lex” și SRL „Sveticom Service” privind încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, ca fiind nefondată.

S-a admis integral acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Business Consulting Grup” către SRL „Iulivad- Lex” privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată și s-a dispus încasarea din contul SRL „Iulivad- Lex” în folosul SRL „Business Consulting Grup” a sumei de 818 595,41 lei, care include suma de 817 595,41 lei și 1000 lei taxa de stat.

S-a dispus încasarea din contul SRL „Iulivad -Lex” taxa de stat în mărime de 49 000 lei în beneficiul statului.

La 27.10.2015 SRL „Iulivad- Lex” a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond.

Prin apelul motivat depus la 03.02.2016 apelantul a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea SRL „Iulivad -Lex” să fie admisă integral, cu respingerea acțiunilor reconvenționale înaintate de Scripnic Pavel și SRL „Business Consulting Grup”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex”, fiind casată hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2015 în partea încasării dobânzii de întârziere din contul Societății cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Business Consulting Grup” în mărime de 153 127, 79 lei, fiind emisă o nouă hotărâre în această parte de respingere a acestei cerinți, în rest hotărârea primei instanțe s-a menținut fără modificări.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat prevederile art. 610 alin. (1) - (3) Cod Civil al RM, care stipulează că despăgubirea pe care o datorează debitorul pentru neexecutare cuprinde atât prejudiciul efectiv cauzat creditorului, cât și venitul ratat. Ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale. Este reparabil numai prejudiciul care reprezintă efectul nemijlocit (direct) al neexecutării.

Instanța de apel a menționat că evaluarea despăgubirilor plătite în calitate de venit ratat, se va efectua în dependență de mai multe criterii. Astfel, urmează să fie demonstrată posibilitatea obiectivă, reală și nu închipuită, a obținerii unor venituri,

luînd în considerație conjunctura dintre cerere și ofertă pe piața de mărfuri și servicii.

Lipsa vreuneia din condițiile enumerate ar avea ca rezultat o simplă coincidență în timp a pierderilor, dar nu ratarea unui venit din vina pîrîtului

În partea ce ține de pretențiile privind contractul de intenții și contractul de locațiune, instanța de apel a invocat următoarele circumstanțe.

Prima instanță corect a reținut că contractul de intenție din data de 18.11.2010 a fost semnat de către Talpă Vladimir, care la acel moment nu deținea funcția de administrator al SRL „Iulivad-Lex” fapt reflectat și în datele din Registrul de stat al persoanelor juridice.

Pe cale de consecință, instanța de fond corect a conchis că, contractele indicate mai sus sînt lovite de nulitate.

Mai mult, valoarea acestor contracte depășește capitalul statutar al SRL „Iulivad-Lex”, care este de 5 400 lei, astfel, încheierea acestora urma a fi aprobată de adunarea generală a asociaților. Or, conform pct. 6.1. subpct. 7) din statutul SRL „Iulivad Lex”, contractele, care depășesc de 5 ori capitalul statutar urmează a fi aprobate de adunarea asociaților, ceea ce a fost omis de către SRL „Iulivad-Lex”, în persoana administratorului și asociatului Talpă Vladimir la încheierea contractului.

Conform art. 226 Cod civil, în cazul în care atribuțiile persoanei privind încheierea actului juridic sînt limitate prin contract, iar împuternicirile organului persoanei juridice - prin actul de constituire, în comparație cu cele stipulate prin mandat, lege sau cu cele deduse din circumstanțele în care se încheie actul juridic, acesta, încheiat fără respectarea limitelor impuse, poate fi declarat nul numai în cazul în care se demonstrează că cealaltă parte a știut sau trebuia să știe despre limitări.

Potrivit art. 73 alin. (1) din Legea nr. 135 din 14.06.2007 privind societățile cu răspundere limitată, administratorul este obligat față de societate să respecte limitele împuternicirilor stabilite prin actul de constituire ori, dacă acesta nu prevede altfel, de către adunarea generală a asociaților.

Pe cale de consecință, instanța de fond a ajuns la o concluzie întemeiată privind declararea nulității contractului de intenții privind arenda spațiilor comerciale încheiat la 18.11.2010 între Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” și Societatea cu Răspundere Limitată „Sveticom Service”, contractului de arendă a spațiilor comerciale încheiat la 16.02.2011 între Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” și Societatea cu Răspundere Limitată „Sveticom Service”.

În partea ce ține de cerințele lui Scripnic Pavel privind încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, instanța de apel a reținut că, prima instanță a ajuns la o concluzie întemeiată privind respingerea cerințelor date, or, reclamantul nu a prezentat probe incontestabile ce ar putea fi puse la baza emiterii unei hotărîri de admitere a acțiunii.

Analizînd actele pricinii, prin prisma normelor de drept enunțate, instanța de apel a conchis că, prima instanță a ajuns la o concluzie întemeiată privind încasarea datoriei cesionate din contul SRL „Iulivad-Lex” în beneficiul SRL „Business Consulting Grup” în mărime de 664467,62 lei, or, temeiuri pentru respingerea cererii nu au fost constatate.

În același timp, în partea ce ține de încasarea dobînzii de întîrziere în mărime de 153 127,79 lei, instanța de apel a invocat că, prima instanță a ajuns la o

concluzie eronată privind admiterea cerinței date, din următoarele considerente.

Instanța de apel a reținut și circumstanța că, atât din circumstanțele pricinii, cât și din contractul părților, nu poate fi stabilit cu certitudine când a intrat debitorul în întârziere.

Or, quantumul datoriei cât și existența acesteia, a fost stabilită în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, respectiv, creanța pe care o deținea creditorul nu era certă, nu a fost stabilită cu exactitate termenul de scadență al acesteia.

La 28 iunie 2016 Talpa Vladimir și Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

Recurenții Talpa Vladimir și Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex”, în motivarea recursului au indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și nefondată, bazată pe aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material și că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor și circumstanțelor cauzei.

Indică recurenții că atât instanța de fond cât și instanța de apel eronat au aplicat prevederile art.268 lit. a) CPC.

La 07 octombrie 2016 Talpa Vladimir și Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” a depus recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, casarea încheierii Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 23 octombrie 2015, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs suplimentară Talpa Vladimir și Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” au indicat că valoarea litigiului în cauza dată este mult mai mare de 125 000 euro, și obligația instanței de fond este să examineze sub toate aspectele circumstanțele cauzei, deoarece aprecierea probelor de către instanțele de fond și de apel a fost arbitrară și erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Mai invocă recurenții că instanța de fond nu s-a expus asupra cererii de concretizare a cerințelor din 08.11.2013 depusă de Talpa Vladimir și Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” și anume anularea contractului nr. 1 de arendă a spațiilor comerciale din 01 aprilie 2011.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Talpa Vladimir și Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Talpa Vladimir și Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex”, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Talpa Vladimir și Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Talpa Vladimir și Societatea cu Răspundere Limitată „Iulivad-Lex”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru